

היכל הקודש

בנשיאות הצדיק מיבנאל כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אתר אינטרנט: <http://www.breslevcity.co.il> אימייל: hkodesh09@gmail.com

ג' חשוון ה'תשע"ג (ת'היה ש'נת ג'אולת ע'ולם) גיליון: 209

נח

כניסת השבת: ת"א: 16:43 ירושלים: 16:27
צאת השבת: ת"א: 17:39 ירושלים: 17:38

משיחות מוהרא"ש נ"י

מוהרא"ש נ"י אמר, אשר למעלה מסבכים עם כל אדם, שיהיו לו ביזיונות, והכל לטובתו, כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, והקדוש-ברוך-הוא מדקדק עם צדיקים כחוט השערה, ועל כן מסבב עם האדם, שיהיו לו ביזיונות ושפיכות דמים, ואם היה האדם יודע את מעלת הביזיונות, החרופין והגידופין שהם מנת חלקו, היה שש ושמח עמהם, אבל מחמת שבני אדם אינם יודעים את מעלת הביזיונות ושפיכות הדמים, על-כן תיכף ומיד כשבא עליהם איזה בזיון הם נשברים לגמרי, כי אינם יודעים אשר הוא יתברך אב הרחמן, וכוונתו יתברך היא רק למען כפרת עוונותיו.

ואמר מוהרא"ש נ"י: עיקר הביזיונות הם כדי שיגדל ויצמח האדם וכמו שגילה לנו רבנו ז"ל (ליקוטי מוהרן א, קסא) המחלוקות והביזיונות הם כמו מים שמגביהים את העץ, "כי האדם עץ השדה" (דברים כ, יט), והנה העץ המונח על הארץ, אי אפשר לו להגביה את עצמו, כי אם על-ידי שבאים עליו מים שוטפים, אזי המים מרימים ונושאים את העץ, כך המחלוקת נקראת מים, וכמו שכתוב (תהלים פח, יח): "סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד", על-כן כשבאים על האדם ביזיונות ושפיכות דמים, וחולקים עליו, עליו לידום ולשתוק ולא לענות בשום פנים ואופן למחרפיו ומגדפיו, ואף שכואב לו מאוד מאוד "מה ולמה אתה מבזה אותי", עם כל זאת ידע, שבזה ששותק למחרפיו ומבזו, בזה נתכפרים עוונותיו, והעז פנים הזה שחולק עליו ומחרפו ומבזו, הוא כבר יקבל העונש מלמעלה, ולכן צריכים רק לידום ולשתוק, ולא לענות למחרפיו שום דבר. (שיחות מוהרא"ש ט)

הליכות עולם

אין להפסיק בין הברכה לעטיפה, ולכן מה שיש מנשקים את הציציות בין הברכה למעשה העטיפה, אינו מנהג נכון, שיש לחוש בזה להפסק בין הברכה לעשיית המצוה, ולכן יש לבטל מנהגם. ובדיעבד שעבר ונישק את הציציות בין הברכה להתעטפות, אינו חוזר לברך. ויש נוהגים לנשק את שפת הטלית קודם הברכה. ולא נהגנו בזה.

יש להקפיד שהעטיפה בטלית לא תהיה באופן שיכסה את כל הפנים והעינים, אלא העטיפה צריכה להיות על הראש וסביב הצואר והסנטר, למטה מפיו. והנוהגים לכסות את פניהם ועיניהם בשעת העטיפה, מנהג טעות הוא בידם, ועליהם לשנות מנהגם.

זאת התורה

שִׁפְךָ דָם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ פִּי בְצַלְם אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם: וְאֵתָם פָּרוּ וּרְבוּ וּרְבִצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ:

ויש לפרש את ההמשך והחיבור של שני הפסוקים, על-פי המבואר בדברי רבנו ז"ל (ליקוטי-מוהרן א', ו) ועיקר התשובה כשישמע ביזיונו ידום וישתוק וכו', כי על-ידי ביזיונות ושפיכת דמים על-ידי-זה נתמעט הדם שבחלל השמאלי וכו', וזהו זביחת היצר הרע וכו', ונעשה על-ידי-זה אדם היושב על הכסא וכו', וזהו עיקר השלימות, כמובא בזוהר הקדוש (תוריע מות). אימתי אתקרי שלימותא דלעילא, כד יתיב קודשא בריך הוא בכורסייא, ועד דלא יתיב בכורסייא, לא אשתכח שלימותא כדכתיב (יחזקאל א) ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, משמע דכתיב אדם, דהוא כללא ושלימותא דכלא עיין שם.

כי על-ידי שזוכה אדם לסבול ביזיונות וחרפות, ונשפך דמו כמים ושותק, על-ידי-זה נכלל בו יתברך, ומגלה ומפרסם את אמיתת מציאותו יתברך. ואיך שהכל לכל דומם צומח חי מדבר, עצם עצמיות חיות אלוקותו יתברך, וכל העולמות כולם הם הכל אלוקות רק בהתלבשות הזו אשר למראה עינינו. ואז נשלמת כוונת הבריאה, וקודשא בריך הוא יתיב על כורסייא, היינו שמקשרים ומייחדים הלבוש עם המלך כביכול, המלך יושב על כסא רם ונישא (עיין בפירוש 'שפת הנחל' על תורה זו).

והנה לכאורה אם-כן, יחשוב האדם, מאחר שעל-ידי ביזיונות ושפיכות דמים יכולים לזכות לדברים גבוהים כאלו, עד שיהיה נכלל באדם העליון, ואם-כן הותרה הרצועה לחרף ולבזות בני-אדם ולשפוך דם כמים, לזה מזהירתו התורה שיענש על כך, כי אסור לבזות שום בריה ולשפוך דם אדם.

וזה פירוש שופך דם האדם באדם אם שופכים דם האדם בחרפות וביזיונות, על-ידי-זה כוללים אותו באדם העליון, ואם-כן תחשוב שהותרה הרצועה, ואדרבה, עוד יהיה לך שכר, מאחר שאתה מעלה את האדם אל האדם העליון, לזאת אני מזהיר אותך דמו ישפך כעין שאמרו חז"ל (אבות ב) על דאטפת אטפוך וסוף מטיפיך יטופון. כי בצלם אלוקים עשה את האדם ואין לך רשות לשפוך דם שום אדם.

ועל-כן אם אחד מבזה אותך, שתוק שתוק אהובי אחי! ותזכה והתעלות עד בכתר, אך אם האדם אינו עושה זאת, רק יוצא להתקוטט עם המצערים אותו, בבחינת (תהלים נ) פִּיךָ שִׁלַחַת בְּרַעַה וּלְשׁוֹנְךָ תִצְמִיד מִרְמָה, תשב באחיק תדבר בבו בן אמך תתן דופי. ואתה רואה שהנך מצליח עם עזותך, כי (גיתין ס:) כל דאלים גבר וחציפא נצח לכשירא (ירושלמי, תענית פ"ב, ה"א). ואם-כן תחשוב שהקדוש-ברוך-הוא מסכים עמך, מאחר שאינך מקבל שום עונש, אדרבה, אתה עוד מצליח, צריך שתדע, אחי! שבודאי מחכה לך עונש נורא בעולם הבא, למרות שלעת עתה אתה מצליח. כי לעולם הקדוש-ברוך-הוא תובע עלבון הנרדפים, אפילו צדיק רודף את הרשע, כמובא במדרש (קהלת רבה, פרשה ג, סימן יט) וכל האומר הקדוש-ברוך-הוא ותן הוא יותר מעיו (בבא קמא נ.).

ועל-כן כשיצרך מסיתך לרדוף איזה אדם, צריך שתדע, שתקבל עונשך בעולם הבא, ולהיפך, זה האיש הכשר הסובל כל-כך עלבונות ושפיכת דמים, שמחרפין ומגדפין אותו, ואם-כן יכול להחליש דעתו ולהפסיק עבודתו חס ושלום. לזה אמר ואתם הסובלין ביזיונות ושפיכות דמים כמים פרו ורבו בתורה ובתפילה ובעבודת השם שרצו בארץ ורבו בה התמידו מאוד מאוד. ועל-ידי-זה תמשיכו טובות בכל הארץ, כי האדם עומד עליכם כמאמרם ז"ל (חולין פט.) על הפסוק (איוב כו) תולה ארץ על בלימה, אמר רבי אילעא, אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה, עיין שם. והבן למעשה.

ליקוטי הלכות מרבי נתן ז"ל

אשר בנחל – שאלות ותשובות

המים מטהרין מכל הטמאות, בפרט מפגם הברית בבחינת מקנה מים. פי המקנה הוא תקון גדול מאד לפגם הברית. פי המקנה הוא סוד התעלמות בתוך המים כמובא שזה בחינת תקון הברית בבחינת זרעו של יוסף, שהם בבחינת דגים שבים שהמים מכסה עליהם ואין עין הרע של שבעים אמות שולט בהם כפי"ל נכי מי המבול לא שלט בדגים... ועל-כן המים מכסים עליהם בבחינת עלמא דאיתי [עולם הבא], שפתוב בו, "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", פי המים, שהם בחינת דעת, מכסים ומצילים מעין הרע של שבעים אמות השולט בעולם הזה. [כי הפגם אינו מגיע למים] ולעתיד לבוא תמלא כל הארץ דעה ולא יהיה שום שליטה לשבעים אמות, פי אין להם שליטה אלא בבחינת עולם הזה, כמובא לעיל במה פעמים: (ליקוטי הלכות מליחה א, בשר שנתעלם מן העין ב, ה)

שיחת הנפש

צריך האדם לטלוק מדעתו בכל יום ובכל פעם כל מה שעבר עליו עד אותו היום ואותו השעה, ולא יעלה אצלו בחשבון כלל פאלו לא התחיל עדין מעולם כלל. פי אם תשפיל ותבין בענין הירידות והנפילות שעוברין על כל אחד, עקר נפילתו בדעתו של כל אחד הוא מחמת שנדמה לו בדעתו שכבר נסה את עצמו והתחיל קצת בעבודת ה' ונפל מזה ואחר כך התחזק להתחיל עוד ונפל עוד הפעם וכן היה במה פעמים. על פן מסיתו הבעל דבר לראש את עצמו חס ושלום לגמרי ואומר לו בלבו הלא אתה רואה פי אפס תקנה וכו', פידוע כל זה למי שעוסק בלמוד הקדוש הזה של התקרבות בני הנעורים לעבודת ה' יתברך. אבל מי שזוכה להתחבר לחברים כשרים ואמתיים תמיד עד שיזכה לקבל ולקבץ בלבו עצה הקדושה הנ"ל לשפח בכל פעם כל מה שעבר עליו, אף על פי שכבר התחיל אלפים ורבות פעמים בלי מספר, רק עתה יתחיל מחדש להכין ולהזמין את עצמו בכל מה שיוכל הן לצעק אל ה' מעמק הלב כמו שצריך עתה באותה שעה, הן להתחיל ללמוד ולהתפלל ולעסוק במצות, הן לשמח את נפשו במה שלא עשני גוי וכו', והבדילנו מן התועים וכו', ולהפך היגון ואנחה לשמחה וכו' וכו' על ידי כל זה ישאר קים בקיום התורה תמיד. (הלכות קריאת התורה הלכה ו אות כה):

משיחות רבנו

על המבלים זמן בשביל נקיות ומאריכים בבית הכסא הקפיד מאד מאד והתלוצץ מאותן האנשים מאד והאריך הרבה בענין זה. והכלל כ"י לא ניתנה תורה למלאכי השרת' (ברכות כה:). ואין צריך להחמיר יותר מן הדין ועל פי הדין האסור הוא רק כשנצרך לנקביו ממש כמו שכתוב בגמרא (שם כג:). 'הנצרך לנקביו אל יתפלל', 'הנצרך דייקא. ואפילו כשהוא נצרך לנקביו ממש יש גם כן דינים בזה בדיעבד ובשעת הדחק כמובא ב"שולחן ערוך" (ארח חיים) סימן צ"ב עיין שם במגן אברהם (סי"א) שהרי"ף (ברכות י"ד). מתיר לכתחילה ביכול לעמוד עצמו עד פרסה וכו'.

נמצא שעל כל פנים כשאינו נצרך לנקביו ממש אין צריך להחמיר ולבטל עצמו מתורה ותפילה בחינם מחמת חששות וחומרות יתרות ושגעון בעלמא. רק טוב להתפלל בבוקר תיכף אחר עמידתו ממיטתו. אם אפשר בקל לפנות - אפשר ואם לאו - לאו, ויתפלל כך. ואפילו אם חושש במעיו לא ישגיח ולא יסתכל על זה כלל: (מתוך שיחות הרי"ן, אות ל')

מקור השמחה

השמחה פותחת שערים חדשים בדבקות הבורא יתברך, וכל מה שישמח את נפשו יותר, כמו כן יזכה שיפתחו לו שערים חדשים, ויאיר עליו ערבות מתיקות נועם אור זיו שכינתו יתברך, המאירה בכל הארץ, כמו שנאמר (יחזקאל מ"א): "והארץ האירה מכבודו וגו'", ואין לך עוד נועם ומתיקות כמו מי שזוכה לדבק עצמו בו יתברך, אשר זה תענוג אמתי ונצחי, תענוג בלי גבול וערך אשרי הזוכה להיות תמיד בשמחה, ויפתחו לו שערי הדבקות להיות דבוק בו יתברך.

העלונים לעילוי נשמת אסתר ז"ל בת אילנה ופינחס הי"ו, וכן לעילוי כל נשמות ישראל, ת.נ.צ.ב.ה

לכבוד הצדיק מוהרא"ש שליט"א, אני לומד הרבה בספרים של כבודו, וזה ממש החמצן שלי. נפשי קשורה בנפשך. באיזה ספר כדאי לי ללמוד הכי הרבה?

שלום וברכה אל נתן יצחק נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

רביז"ל רצה מאד מאד שנלמד את ספרו הקדוש "לקוטי מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיו, וכבר נשמע מפיו הקדוש שאמר (חיי מוהר"ן סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמוד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוך אליו, אחר כך אמר בפירוש שהלימוד בחיבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה, ואמר שטוב לקבוע לעצמו שני שעורים ללמוד ספריו הקדושים שיעור אחד פשוט ללמוד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל פה, ושיעור אחד ללמוד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו.

ולכן אשרי מי שלומד את ה"לקוטי מוהר"ן", כדי שיהיה שגור על פיו, וזוכה לסיים כל חודש את כל ה"לקוטי מוהר"ן", ומלבד זאת לומד שיעור אחד בעיון גדול מאד, ויחדש בה חידושים כפי מוחו והשגתו. והנה זיכני הקדוש ברוך הוא לחבר פירוש על כל ה"לקוטי מוהר"ן" ונקרא בשם "שפת הנחל", ועד עכשיו נדפס שלש כרכים עד תורה נ"ז, יעזור הקדוש ברוך הוא שאזכה לראות את כל הפירוש מודפס.

ולכן אם אתה רוצה להיות מקורב אל רביז"ל תתמיד הרבה ב"ליקוטי מוהר"ן", שפותח את קשויות גידי הלב, ותעיין גם בפירוש "שפת הנחל", ותאמר אחר כל תורה את התפלה מליקוטי תפילות, ואז תרגיש עולמך בחיך.

תהלה לאל נדפס כבר עד עכשיו שבע פירושים על מסכת אבות, שראוי לך לעיין בזה, היינו ללמוד כל יום פרק במסכת אבות שהוא מוסרי חכמינו הקדושים, ותעיין בתוך הפירוש, ותמצא מרגוע לנפשך, וכן נדפס ספר "זאת התורה" על פרשיות השבוע, שגם כן טוב שתעיין בכל שבוע על פרשת השבוע, מלבד זאת יש כבר קרוב לאלפיים קונטרסים המדברים מכל הנושאים שבעולם, על פי הקדמות של רביז"ל ומוהר"ן ז"ל, קחם משם למען תתחזק בזה, ועל כולם כדאי וכדאי שתעשה לעצמך שיעור לעיין בכל יום בשו"ת "אשר בנחל" שעד עכשיו כבר הדפיסו מאה כרכים, ויש בזה קרוב לעשרים וחמשה אלף מכתבים עד שנת תשנ"ה, יעזור הקדוש ברוך הוא שזוכה להדפיס את כל החלקים הבאים עד שנה זו, שמסתכם לכל הפחות עוד חמשים אלף מכתבים, בלי שום גוזמא כלל, כי הכל מוכן כבר לדפוס.

וכן יש עוד המון ספרים שנדפסו, וכן יש הרבה ספרים שעדיין נמצאים בכתב יד, יעזור הקדוש ברוך הוא שיודפס הכל, אבל עצתי אמונה ששו"ת "אשר בנחל" לא יזוז משולחן, כי המכתבים האלו נכתבו על ידי הכיסופים של בחורים ואברכים וכו' וכו', ונכתבו בישועת השם יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפילות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרובה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.